

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Ötödik rész

Ézsaiás negyvenedik fejezete: Vigasztaljátok, vigasztaljátok

Jeff Pippenger

2023-10-25

Ézsaiás negyvenedik fejezetének első tizenhét versében a száznegyvennégyezer prófétai értelemben a három és fél nap végén kerül elhelyezésre, amikor addig holtan feküdtek az utcákon, miközben a világ ujjongott. Valamennyi próféta összhangban van egymással, és az általuk bemutatott prófétai események mindig összhangban állnak a többi prófétával, mert Isten nem a zűrzavar szerzője.

És a próféták lelkei a prófétáknak vannak alávetve. Mert Isten nem a zűrzavar, hanem a békesség Istene, miként a szentek minden gyülekezetében. 1Korinthus 14:32, 33.

A Vigasztaló, akit Jézus megígért, hogy elküld távollétében, belehelyezettett Ézsaiás végső prófétai elbeszélését alkotó huszonhat fejezet legelső versének legelső szavaiba. „Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, szól Istenetek.” Az első említés szabálya hangsúlyozza, hogy a következő huszonhat fejezetet a Vigasztaló eljövételének tökéletes és végső beteljesedésére való vonatkozásban kell érteni.

És én kérni fogom az Atyát, és ő másik Vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon mindörökké.... A Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az Atya az én nevemben küld, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek. János 14:16, 26.

A millerita történelem éjféli kiáltása megismétlődik a száznegyvennégyezer történetében.

„Van egy világ, amely a gonoszságban, a csalásban és a megtévesztésben, a halál árnyékának legmélyén hever,—alszik, alszik. Kik azok, akik lelkük gyötrelmét érzik, hogy felébresszék őket? Mely hang érheti el őket? Gondolatom a jövőbe ragadtatott, arra az időre, amikor felhangzik a jeladás. »Ímé, jó a Völegény; menjetek ki elébe.« Ám némelyek késlekedni fognak, hogy megszerezzék az olajat lámpásaik újratöltéséhez, és túl későn fogják felismerni, hogy a jellem, amelyet az olaj jelképez, nem ruházható át.” Review and Herald, 1896. február 11.

Felhangzik a kérdés: „mely hang képes” „felébreszteni” azokat, akik „alszanak”? Az a „hang”, amely felébreszti őket Ézsaiás negyvenedik fejezetében, az a „hang”, amely „kiált” a „pusztában”.

Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és kiáltsátok neki, hogy véget ért nyomorúságos szolgálata, hogy bűne megbocsáttatott; mert az Úr kezéből kétszeresen kapott minden bűnéért. Annak „szava”, aki a pusztában „kiált”.... Ézsaiás 40:2, 3.

Az Éjféli Kiáltás üzenete egyúttal a késői eső üzenete is.

„Túlságosan távolra helyezitek az Úr eljövételét. Láttam, hogy a késői eső úgy közeledik, [oly hirtelen,] mint az éjféli kiáltás, és tízszeres erővel.” Spalding and Magan, 5.

Az Isten Igéjében található ama számos jelkép egyike, amely a késői eső üzenetét jelképezi, az a jelkép, amely a szavak vagy kifejezések megkettőzésében ismerhető fel. A szavak vagy kifejezések megkettőzése az Éjféli Kiáltásnak, avagy az utolsó napok késői eső-üzenetének jelképe. A „vigasztaljátok” megkettőzésének jelképisége Ézsaiás negyvenedik fejezetének nyitányát a késedelem idejébe helyezi, amikor a tíz szüztől szóló példázat Éjféli Kiáltásként ábrázolt üzenetét fel kell ismerni, majd hirdetni kell. Abban az időben Krisztus elküldi a Vigasztalót, hogy felébressze az alvó szüzeket, akiket prófétailag úgy ábrázol a Szentírás, mint akik alszanak, s némely prófétai szakaszokban úgy, mint akik a halál álmát alusszák. Ézsaiás negyvenedik fejezetének első verse prófétailag három és fél jelképes nappal a 2020. július 18-i csalódás „után”-ra van helyezve, mert ekkor küldetik el a Vigasztalót, hogy felébressze azokat, akik alszanak. A három és fél nap a pusztá jelképe, és ott kezd „kiáltani” a „szózat”.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezete, Ezékiel harminchetedik fejezete, Máté huszonötödik fejezete, valamint a milleriták történelme (együtt azokkal a millerita történelemben megjelenő azonos útjelzőkkel, amelyek minden reformmozgalomban előfordulnak) együttesen azonosítják az alvó szüzek felébresztésének egy „meghatározott folyamatát”. A folyamat azzal kezdődik, hogy a szüzek a csalódáskor elalszanak. A késedelem idejének időszaka, amely a csalódáskor kezdődött, végül mint a késedelem ideje ismertetik fel. A késedelem idejének utolsó szakasza az Éjféli Kiáltás üzenetének kifejlődése. Amikor az üzenet megalapozódott, akkor hirdetik mindaddig, amíg el nem éri tetőpontját: az ítéletet.

Az Ézsaiásnál „szózatként” ábrázolt hírnök megkérdezte, mi az az üzenet, amelyet hirdetnie kell. Azt a választ kapta, hogy jelképes nyelven az iszlám üzenetét kell előadnia. Az iszlám prófétai üzenete nem választható el a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénytől, mert az iszlám egy harsonáló hatalom, és a Jelenések könyvének hét harsonája Isten ítéletét jelképezi azok fölött a hatalmak fölött, amelyek vasárnapi törvényeket hoznak. Ezek a hatalmak a pogány Róma voltak 321-ben, a sárkány jelképeként; a pápai Róma 538-ban, a fenevad jelképeként; valamint az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény, mint a hamis próféta jelképe.

Annak az azonosításával összefüggésben, hogy mi volt annak az üzenete, amelyet a pusztában kiáltó „szózatnak” hirdetnie kellett, állt az ígéret, hogy Isten szava soha nem vall kudarcot. Az az „ígéret és bizonyosság”, hogy Isten szava soha nem vall kudarcot, ugyanabban a prófétai összefüggésben található, amely Habakuk könyve második fejezetének harmadik versében így van kifejezve: „mert e látomás bizonyos időre szól, de a végén szólni fog, és nem hazudik: ha késik is, várj reá; mert bizonyosan eljő, nem marad el.” Az iszlám üzenete soha nem vall kudarcot, bizonyosan el fog jönni. Ézsaiás könyve negyvenedik fejezetének utolsó verse azokat szólítja meg, akik a Habakuknál szereplő látomásra várnak.

De akik az Úrban bíznak, erejük megújul; szárnyra kelnek, mint a sasok; futnak, és nem lankadnak el; járnak, és nem fáradnak el. Ézsaiás 40:31.

A hét mennydörgés „rejtett története”, amely most kerül felpecsételés alól feloldásra, három jelzőpontot azonosít, amelyek csalódással kezdődnek és csalódással végződnek. Abban a jelképes történetben három jelzőpont van, amelyeket két időszak választ el egymástól. Egy csalódás kezd a

késedelem idejét. A késedelem ideje a helyesbített üzenethez és az Éjféli Kiáltás előrejelzéséhez vezet. Az Éjféli Kiáltás üzenete megkezd egy időszakot, amelyben az Éjféli Kiáltás üzenetét hirdetik, s ez egy második csalódáshoz vezet, amely ítéletként van ábrázolva. Ez a három lépés, amelyet két időszak választ el egymástól, az Alfát és az Ómegát jelképezi, amint az a héber „igazság” szóban megjelenik.

Ezékiel harminchetedik fejezetében Ezékiel Ézsaiás negyvenedik fejezetének „szózatát” is megjeleníti. Az Ézsaiás negyvenedik fejezetében felhangzó szózat ezt kérdezi: „Mit kiáltok?” Az Ezékiel harminchetedik fejezetének hetedik versében megszólaló „szózat” pedig ezután „prófétált, amint” „parancsoltatott neki”.

Prófétáltam tehát, amint parancsoltatott kaptam; és amint profétáltam, íme, zúgás támadt, és megrendülés, és a csontok egymáshoz közeledtek, minden csont a maga csontjához. És amikor odanéztam, íme, inak és hús nőttek rájuk, és bőr borította be őket felülről; de lélek nem volt bennük. Ezékiel 37:7, 8.

Ezékiel első próféciaja egybegyűjtötte a csontokat és a húst, de azok még nem voltak élők. „És” Ezékiel másodszor is úgy „prófétált, amint” „parancsolva volt” neki. A második prófécia életre keltette a testeket. A két próféciát Ádám teremtése példázza.

És megformálta az Úr Isten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte az orrába; így lett az ember élő lélekké. 1Mózes 2:7.

A halott, száraz csontok életre keltésének kétlépéses folyamata először Ádám teremtésében jelenik meg, ezzel hangsúlyozva, hogy Isten prófétai Igéje egyúttal az Ő teremő hatalma is. Isten először „megformálta” Ádámot, Ezékiel első próféciaja pedig egybegyűjtötte a csontokat és a testeket, majd Isten „élet leheletét lehelte az orrába; és az ember élő lélekké lett.”

Ezékiel második próféciaja „a szélhez” szólt, nem a csontokhoz, mert azt a parancsot kapta, hogy „mondd a szélnek”: „Jöjj elő a négy szelek felől, ó lélek, és lehelj ezekre a megölettekre, hogy életre keljenek.” Ezékiel második próféciaja, amely a holttesteket hatalmas sereggé kelti életre, nem a holttestekhez, hanem a szélhez szólt. Parancs volt a szélhez, hogy leheljen a testekre. Isten Igéjében először Ádám teremtésénél esik szó a „lélegzetről”, és ott az élet leheletként van meghatározva; és ami életet visz a holttestekbe, a négy szelek felől jön.

„Az angyalok tartják a négy szelet, amelyeket egy feldühödött, elszabadulni és az egész föld színén végigvágatni készülő ló jelképez, amely pusztulást és halált hordoz útjában.

„Aludjunk-e éppen az örökkévaló világ legkülső peremén? Legyünk-e tompák, hidegek és holtak? Ó, bárcsak egyházainkban Isten Lelke és lehelete leheltetné az Ő népébe, hogy talpra álljanak és éljenek.” Manuscript Releases, 20. kötet, 217.

A két kérdés itt ez: vajon aludjunk-e, és vajon halottak legyünk-e?... ugyanannak a prófétai állapotnak két kifejezése. A négy szél üzenete, amelyet angyalok tartanak vissza, az az üzenet, amely Isten leheletét beviszi a halottakba, és felállítja őket, hogy éljenek. A négy szél üzenete az iszlám haragos lovának üzenete. A négy szél üzenete a Jelenések könyvében a megpecsételés üzenete. A Jelenések 7. fejezetének 1–3. verse szerinti megpecsételési üzenet az az üzenet, amely

azonosítja, hogy a négy szelet visszatartják, míg Isten szolgálai meg nem pecsételtetnek.

És ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, akik visszatartották a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon a földre, sem a tengerre, sem semmiféle fára. És láttam egy másik angyalt feljönni napkeletről, akinél az élő Isten pecsétje volt; és nagy szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, ezt mondva: Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknek addig, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgálait az ő homlokukon. Jelenések 7:1–3.

Ezékiel második prófécijája a szélhez szólt, és az élet, amelyet a szél a testeknek közvetített, a négy szél üzenetéből származott. Az Ezékiel harminchetedik fejezetének nyolcadik verstől a tizedikig terjedő szakaszában azok a szavak, amelyek „szél”-ként vagy „lehelet”-ként jelennek meg, minden előfordulásukban ugyanazt a héber szót jelentik. Isten Ádámba lehelte az élet leheletét, és Ezékielnél az élet lehelete a száznegyvennégyezer elpecsételésének üzenete, amely a négy szél felől érkezik. Ez az üzenet közvetíti Isten teremő erejét azoknak a testeknek, amelyeket az első üzenet hozott egybe a halál völgyében. A négy szél üzenete az iszlám üzenete, amely a vasárnaptörvény miatt ítéletet hoz az Egyesült Államokra. Ez az Éjféli Kiáltás üzenete.

A hét mennydörgés rejtett története egy csalódással kezdődik, amely megkezdte a késelem idejét. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében, amikor a két prófétát 2020. július 18-án megölték, kezdetét vette a késelem ideje. Ezékiel a halottak között volt, amikor az Úr megkérdezte Ezékieltől, vajon életre kelhet-e az a két tanú, akik holtan fekszenek az utcán.

Az Úr keze rajtam volt, és kivitt engem az Úr Lelke által, és letett a völgy közepén, amely telve volt csontokkal. És elvitt engem azok körül mindenfelé; és íme, igen sok volt belőlük a nyílt völgyben; és íme, igen szárazak voltak. És ezt mondta nekem: Emberfia, vajon megelevenedhetnek-e ezek a csontok? Én pedig ezt feleltem: Ó, Uram, Istenem, te tudod. Ezékiel 37:1–3.

A hetedik versben, amikor Ezékiel a két prófécia közül az elsőt hirdeti, az üzenet egyszerűen ez volt: „Ti megszáradt csontok, halljátok meg az Úr beszédét.” János pedig a Jelenések könyvében feljegyezi: „boldogok, akik hallják e könyv prófétálásának beszédeit.” Ezékiel a halott, megszáradt csontokat úgy ábrázolja, mint akik áldottak, mivel hallják Ezékiel parancsát, hogy hallják meg az Úr Igéjét; és az Ő Igéje igazság. Ezékiel második fejezetében azoknak a tapasztalata kerül leírásra, akik hallják Isten szavát.

És mondta nekem: Embernek fia, állj a lábaidra, és szóllok hozzád. És lélek szállt belém, amikor szólt hozzám, és talpra állított engem, hogy halljam azt, aki szólt hozzám. Ezékiel 2:1–2.

A Jelenések tizenegyedik részében, amikor a holttestek meghallják az Úr Igéjét, a Vigasztaló beléjük hatol, és lábukra állnak. A Vigasztaló az, aki talpra állítja őket.

És három és fél nap múltán az Istentől való élet lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:11.

A halottak talpra állása az első lépés abban a kétlépcsős folyamatban, amely kiemeli őket sírjaikból, hogy annak a zászlónak legyenek, amelyet a vasárnaptörvény ítéletekor emelnek fel. Amikor a tizenegyedik fejezetben talpra állnak, „nagy félelem” száll azokra, akik látják őket.

És félelmében erősségéhez vonul vissza, fejedelmei pedig megrettennek a zászlótól, így szól az Úr, akinek tüze a Sionban van, és kemencéje Jeruzsálemben. Ézsaiás 31:9.

A millerita történelem Éjféli Kiáltás üzenete a második angyal üzenetének második része volt. A második angyal üzenete elkülönülést idézett elő a milleriták és az akkor Babilon leányaiként azonosított egyházak között, és a hűségesek elhívást kaptak, hogy jöjjenek ki, és álljanak a milleritákkal. Ezen üzenet által a hívők egy „teste” formálódott meg, majd a második lépés az Éjféli Kiáltás üzenete volt, amely csatlakozott a második üzenethez, és erőt adott annak. A milleriták ezután hatalmas sereggé lettek, amely az üzenetet dagályhullámként vitte végig az országon. Ez a kétlépcsős folyamat Jel. 18 két szózata, és azonos az Ezékiel könyvében szereplő halott, száraz csontok feltámadásának folyamatával, akik a Jel. 11 utcáján ölettek meg.

„Angyalok küldettek, hogy segítsék a mennyből alászálló hatalmas angyalt, és hangokat hallottam, amelyek úgy tűntek, mintha mindenfelől ezt zengenék: Jöjjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból; mert bűnei felhatottak az égig, és Isten megemlékezett gonoszságairól. Ez az üzenet úgy tűnt, mintha a harmadik üzenet kiegészítése volna, és ahhoz kapcsolódott, miként az éjféli kiáltás kapcsolódott a második angyal üzenetéhez 1844-ben.” Spiritual Gifts, 1. kötet, 195, 196.

A hét mennydörgés rejtett történetének első útjelzője a csalódás, amely megkezdődik a késedelem idején. A késedelem ideje egy olyan időszak, amelyet három és fél napként ábrázolnak, s ez a puszták jelképe. A pusztában való negyvenévi vándorlás végén Józsué hatalmas sereget vezetett be az Ígéret Földjére. A három és fél nap végén Ezékielt a halál völgyébe viszik, és azt a parancsot kapja, hogy szólítsa fel a holttesteket: „halljátok meg az Úr szavát.” Ezékiel a pusztában kiáltó „szózat”. Az a parancs, hogy hallják meg az Úr szavát, egybegyűjti a testrészeket, de még nem élnek, még nem sereg, még nincsenek elpecsételve. Az „Úr szava”, amelyet Ezékiel a második fejezetben mond, azonosítja, hogy amikor a Vigasztaló megérkezik, Isten népe megáll, miközben egyidejűleg hallja az Úr szavát. Krisztus megígérte, hogy elküldi a Vigasztalót, három és fél nappal azután, hogy megölték őket az utcán.

Amint felállnak, azok a testek, „akik még nem élnek”, második prófécia foglalkozni. Az Ézsaiás könyvében szereplő „kiáltónak szava a pusztában” azt kérdezi, mi az a prófécia, amelyet kiáltania kell? Az az „üzenet”, amelynek hirdetésére mind Ezékiel, mind az Ézsaiás negyvenedik fejezetében szereplő „szó” parancsot kap, az iszlám üzenete. Amikor ez a prófécia elhangzik, „Ádám” életre kel mint hatalmas sereg. Az élő két tanú ezután hirdeti az iszlám ítéletének üzenetét az Egyesült Államok felett, a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény elfogadása miatt. A vasárnaptörvény ítélete a hét mennydörgés rejtett történelmének harmadik útjelzője. Amikor ez beteljesedik, a sereg felemeltetik mint zászló az ég felé, és a Jelenések tizenegyedik fejezete ábrázolja.

„Tapasztalatom van az első, a második és a harmadik angyal üzeneteivel kapcsolatban. Az angyalok úgy vannak ábrázolva, mint akik az ég közepén repülnek, és figyelmeztető üzenetet hirdetnek a világnak, amely közvetlenül vonatkozik azokra az emberekre, akik e föld történelmének utolsó napjaiban élnek. Senki sem hallja e angyalok hangját, mert ők jelképei annak, hogy Isten népe összhangban munkálkodik a menny egyetemével. A férfiak és nők, akiket Isten Lelke megvilágosított és az igazság megszentelt, egymás után hirdetik a három üzenetet.” Szemelvények az üzenetekből, 2. könyv, 387.

A felemelt zászló a harmadik angyal, aki az ég közepén repül, és figyelmezteti az emberiséget, hogy ne fogadják el a fenevad bélyegét. A hatalmas sereg továbbra is ezt az üzenetet hirdeti a világnak, míg fel nem áll Mihály, és le nem zárul az emberi kegyelmi idő.

E gondolatokat a következő cikkben folytatjuk.

Éjfélkor pedig kiáltás hangzott: Ímé, jön a vőlegény; menjetek ki elébe. Máté 25:6.